

أَرْمَعَا

دو مکتوب بزرگ تاریخی

از حانب سئی الجواب استاد جلیل یگانه و فاضل نبیل

فرزانه

آقای حاجی سید نصر الله اخوی ادام الله ایام افاضاته دو
مکتوب ذیل باداره ارمهغان و اصل دیرای قارئین عظام ارمغان
می گردد.

وهم بدین گونه مکاتیب تاریخی گه تنها در خزینه علم و ادب یعنی
گتابخانه این استاد بزرگوار ضبط و موجود است پس از این هر شماره
ارمندان موضع و مزین خواهد بود .

مکتوب اول از این دو مکتوب را شیخ عارف و حکیم بارع
صدرالدین آقوانی^۱، انارالله برگاهه با کتابی مفاوضه که از تألیفات
اوست در خدمت فیلسوف بزرگ و حکیم سخن‌سنج باستان ایران (خواجہ
نصیرالدین طوسی) علیه الرحمة والغفران ارسال داشته و مکتوب
دوم را خواجہ در جواب نگاشته است.

قیمت اینگونه مکاتیب چهار آنها تاریخی بر اهل فضل و خرد
بوشیده نیست از اینرو ما از توصیف و تعریف هر یک که بیش از حد
توانانی خامه و نامه ما است چشم بوشیده و بطبع دو مکتوب با
مختصری از شرح حالات شیخ صدر الدین قناعت میورزیم.

شیخ صدر الدین القونوی، از عرفا و حکماء بزرگ قرن ششم هجری و اسم او محمد و پدرش اسحق و کنیه اش ابوالمعالی است و شیخ محبی الدین عربی اورا تریت فرموده است.

مولانا جلال الدین رومی را با وی کمال وداد و اتحادبوده چنانکه روزی حضرت مواوی منزل او وارد شد وی بنا بر تعظیم مسند خود را بمواوی واگذاشت و خود بکار رفت مواوی برمسند شیخ نشست و گفت خدارا چه جواب دهم اگر برمسند تو که مقام بلندی است بنشیم شیخ سجاده را بدور افکنده و گفت که را نشاید ما را نیزنشاید.

در میانه شیخ و خواجه نصیر الدین طوسی عليه الرحمه ؤالها و جوانها مبادله شده است چنانچه در کتب تواریخ و شرح حال عرفا این مسئله ضبط است و تصانیف بسیار در علوم وهم تصوف از شیخ یادگار است و از آنچه است، تبصرة العبدی، تذكرة المنهی، شرح تعرف، شرح شیخزاده نعمانیه، مفتاح الغیب، نصوص، نفحات الہیه، مفاظه،

و نیز در شعر طبع بلندی داشته و این رباعی از اوست.
آن نیست ره وصل که انداشته ایم
و آن نیست جهان جان که بنداشته ایم
آن چشم، که خضر خورده زاو آجیات

در خانه ما است لیک انداشته ایم

باری این دو مکتوب از جمله همان مکاتیب است که فيماین شیخ و خواجه رد و بدل شده و محتمل است مکاتیب دیگر هم بدست آید همینقدر از فضای دانشمند انتظار داریم که از دور و نزدیک اگر دسترس باین مکاتیب یا مکاتیب تاریخی دیگر داشته باشند برای آنکه از میان نرود و محل استفاده عموم واقع گردد سواد آنرا

باداره ارمنان ارسان فرمایند .

(اينك آن دو مکتوب)

مکتوب الشیخ صدر الدین القونوی للمولی الاعظم نصیر
الملة و الدین انار الله برهانه
ما زال سمعی تعی من طیب ذکر ک ما
یرزی علی الروض غب العارض الہفت

حتی حللت حمی قلبی ولا عجب
من قرب ساع الی قلب من الاذف

گوش ایام و لیالی باستماع آثار و معالی مجلس عالی خواجه
معظم و صدر اعظم (مالك ازمه الفضائل ، افتخار الاولیاء ، ملک
حکماء العصر ، حسنة الدهر ، صیر الحق و الدین ، اطال الله
فیما یرضیه بقائه ، و ادام فی درج المعالی ارتقاءه ، و لا زالت
میجنه الشریفه بعین الله مکلیه ، و تالی حمدة مقدمها لا تاج کل قضیه)
هیشه مشنف و حالی باد ،

خدمت و دعا از منبع صفا و مشرع ولا رسانیده آیدو بر
دعائی که فی ظهر الغیب موظف است . و از شوابی ریا مخصوص و
معطر اقتصار کرده میشود . و الله ولی الاجابة و الاحسان ،
بر رای غیب نمای آن جناب معظم پوشیده نیست که طلب
مواصلت و تأسیس قواعد مودت یا اهل فضل ، یبوته سنتی معهود
و مأوف بوده است .

سینما که چون حق سبحانه هضی بندگان خود را بمزیت اجتباء
و مکرمت مخصوص گردانیده باشد . و بر اهل روزگار دراجناس
و انواع علوم و فضائل رجحان داده و بصفات جمیل نا محصور
نفس شریف او را تحلیه پوشیده که هر صفتی از آن موجب
انجداب دله او طلب تواند بود . فلکیف بالمعجم و عالیکیف

بالذات الجامدة لتلك الصفات ،

لاجرم داعی مخلص مبني بر این مقدمات خواهان فتح باب مواسات با آن جناب گشت . و چون التقا ، من حيث الصورة و . الحالة . تعذری داشت طلب مواسات بطريق مکاتبه که آن را احد اللقاءین نام نهاده اند متبعین بود . نخواست که از فوائد علمی که شریفترین صور ترقیات نفسی است . این مقاومت خالی باشد . و از فوائد تابع افکار آن ذات شریف بی نصیب ماند .

ولهذا رسالت بیش از این بعدهی مدید در بیان حاصل تابع افکار با مزید وضوح و تحقیقی که حاصل اهل استبصر استساخته بود . و مثلاً چند از مشکلات مسائل درج گرده و بصورت مفاوضه با بعضی از اکار فضلا و دوستان در بحث آورد . در صحبت این مکاتبه بخدمت فرستاد تا از مقام افادت و حسن معاونت در راه تحقیق آنجه درون مبارک را در آن سانح گشته باشد . و فساد آن برهان واضح شده بحکم کرم بیان فرماید که این نوع تفضل مشمر ثنای عاجل و ثواب آجل خواهد بود ، والله خیر معین .

پیوسته آنچنان مقصود ارباب حاجات و مصدر اجناس فضائل

و انواع خبرات باد حامی علوم انسان

جواب مولانا نصیر الدین قدس سره

اتانی کتاب ما ارآه مشابها بغير کتاب الله من سائر الكتب
اتی من امام نور الله قلبه وسیر مرفوعاً لدى سرّالحجج
خطاب عالی مولانا امام اعظم ، هادی الامم و کافی الفاظ صدر الملة
و الدين مجدد الاسلام و المسلمين لسان الحقيقة برهان الطريقه
قدوة السالکین الواجدین و مقتدى الواصلین المحققین ملک الحكماء
و العلماء فی الارضین ترجمات الرحمن . افضل و اکمل
جهات . ادام الله ظله و حرس و بله و طله . بخادم دعا و

ناشر ننا مرید صادق و مستفید عاشق (محمد الطوسي) رسید .
 بوسید و بر سر چشم نهاد و گفت ،
 از نامه تو ملک جهان یافت دلم و زلفظ تو عمر جاودان یافت دلم
 دل مردابدم چونامه برخوانده شد از هر حرفی هزار جان یافت دلم
 هر چند در ما تقدم صبت فضائل و آوازه آن ذات بی همال
 استماع کرده بود . و بمشاهده جمال مبارک و مطالعه شمایل آن
 وجود بی نظر مشتاق شده . و بوسول بخدمت او نیازمند گشته و
 روزگار در نیل آن مامول مساعدت مبذول نمیکرد . همت برآن
 میگماشت که بكتاب راه سفارت گشاده گرداند و بمراسلت به آن
 حضرت بزرگوار توسل جوید .

ناگاه بخت حقته بیدار گشت . و مطابق حقیقی روی نمود
 با برادر خطاب جانفزا و مقاوشه دلگشای این بیچاره مشتاق را
 مشرف گردانید ، و چون در همه فضائل بر همگان مقدم و الفضل
 للمنتقد گفته اند ، در این معنی هم تقدم فرموده و این مرید محروم
 را رهین منت و شاکر نعمت گردانید . و جان تشن شوق اورابن لال
 بنیو عکمال آبی بر لب زد شکاه علوم اسلامی و مطالعات فرهنگی
 خدای تعالی آن ظل ظلیل استشراحت داردان و آن بر تو تجلی
 در میان اهل کمال تابند و باینده بحق حقه .

(مقایسه شعر ای پارسی و تازی)

مقاله پنجم

۱۲ «جهانگیری . بدایر معنی که آیا شعر ای کدامیک
 از دو طرف با شمشیر فصاحت و اشکر بلاغت پیشتر بجهانگیری
 و تسخیر مال سایر نایل شده و دایر زبان که بیان استقلال